

מ"ת 7679/05/14 - מדינת ישראל נגד בשיר כוויץ

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 7679-05-14 מדינת ישראל נ' כוויץ(עציר)

בפני	כב' השופט ד"ר אוהד גורדון
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	בשיר כוויץ (עציר) ע"י ב"כ עו"ד נ' אדלבי מטעם הסנגוריה הציבורית

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים.

האישום וטיעוני הצדדים

1. כתב האישום מייחס למשיב סחר בסמים. האישום עוסק במכירת סמים בשלוש הזדמנויות לסוכן משטרת, בשיתוף פעולה עם קרוב משפחתו של המשיב, באסל חוויס (להלן: "באסל"). כפי הנטען, הסוכן פנה למוחמד אבו אלהווא המוכר לו כדי לרכוש סם, וזה הפנה אותו לבאסל. לאחר תיאום טלפוני עם באסל, נפגשו הסוכן ובאסל ביום 7.1.14 בסמוך להר הזיתים, כאשר המשיב ובאסל הגיעו למקום ברכב מסוג מיצובישי בצבע כסוף. המשיב ירד מהרכב, ניגש לחלון רכבו של הסוכן, העביר לו 15.4 גרם חשיש וקיבל מידי 1,700 ₪. באופן דומה תואמה עסקה נוספת, שבוצעה ביום 9.2.14 בסמוך לכפר א-טור, כאשר במקרה זה הגיעו המשיב ובאסל ברכב המיצובישי, באסל הוציא ידו מחלון הרכב והעביר לסוכן 17.399 גרם חשיש תמורת 1,800 ₪. עסקה שלישית בוצעה לאחר תיאום עם באסל ביום 11.2.14 באותו אזור, כאשר המשיב ובאסל הגיעו ברכב מסוג פורד פוקוס, המשיב ירד מהרכב, ניגש לחלון רכבו של הסוכן והעביר לו 17.73 גרם חשיש.

2. ב"כ המשיב טען כי קיימת חולשה בראיות. הוא לא חלק על קיום העסקאות ועל מעורבותו של באסל בהן, אך סבר שמעורבות המשיב לא בוססה. לדבריו הסוכן עצמו, אשר התייחס לבאסל כאל "מוחמד" (להבדיל ממוחמד אבו אלהווא) שכן כך הציג עצמו באסל בפניו בשיחות שהיו ביניהם לפני העסקאות, טען כי "מוחמד" הוא שמסר לו את הסמים בזמן המפגשים. לכן, אין לקבל את דברי באסל לפיהם הנאשם עשה זאת, שכן באסל "מנסה להקטין חלקו". הראיות מראות, לגישת הסנגור, רק כי בעסקה הראשונה "המשיב היה יחד עם באסל ולאחר שהסוכן סיכם עם באסל שהגיע למקום וסגר איתו סכום המשיב ירד מהרכב, מעביר לו את אותו דבר, והסוכן מחזיר לו את הכסף. זה כל חלקו". עוד הוצג כי תחילה זיהה הסוכן במסדר תמונות אדם בשם חסן אבולהווא בתור האדם הנוסף שנכח בעסקאות יחד עם באסל, ואין מחלוקת כי דובר בטעות בזיהוי חסן אינו מעורב בסחר הנדון.

עו"ד אדלבי הוסיף וטען כי בכל מקרה יש להורות על שחרור מרשו, הנעדר עבר פלילי, ממעצר ולכל הפחות להפנותו לשירות המבחן.

3. המבקשת, מנגד, סברה שקיימות ראיות מוצקות. נטען שהסוכן לא הכיר את באסל ולכן טעה לחשוב שמי ששוחח עמו לפני העסקאות, היינו באסל, הוא גם זה שמסר לו בהמשך את הסם. עוד נטען שהטעות בזיהוי של חסן מגבירה את אמינות הסוכן, ושהמשיב קשר עצמו לעסקאות. המבקשת עתרה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בהדגישה את הפסיקה הנוהגת בנוגע למעצרים של נאשמים בסחר בסמים ואת עילת המעצר הסטטוטורית.

ראיות לכאורה

4. בחינת חומר הראיות מעלה כי קיימות ראיות לכאורה לביצוען של העבירות הנדונות בידי המשיב.

5. מסמך המפתח לעניין זה הינו הודעתו של באסל מיום 29.4.14. המדובר בחקירה לא קצרה, שהחלה בשעה 6:55 והסתיימה ב-12:10. באסל החל חקירה זו בהכחשה של מעורבותו בסחר בסמים (ש' 11, ש' 53), אך לאחר שהבין משאלות החוקרים כי בעסקאות הופעל סוכן משטרתי שניה מטעמו. תחילה הפנה חציו לעבר מוחמד אבו אלהווא וטען שהסוכן ביקש ממנו (מבאסל) סמים אך הוא סירב (ש' 94-122). בהמשך הושמעו לו שיחות מוקלטות בינו לבין הסוכן (ש' 141), שאז טען שאבו אלהווא ביצע עסקאות ובאסל התלווה אליו (ש' 142-184). בהמשך הודה שהוא עצמו ביצע עסקאות עם הסוכן. במסגרת זו טען כי פעמיים התלווה לאבו אלהווא, ופעם אחת ביצע את העסקה לבדו (ש' 189-233).

רק בהמשך החקירה, כאשר הוצגו לבאסל תמונות שצולמו בזמן העסקאות בהן נראה אדם נוסף חשף באסל כי גם המשיב היה מעורב. זאת, במילים הבאות:

"הוא היה איתי בעסקה והוא זה שנתן ליהודי את החשיש והוא זה שקיבל ממנו את הכסף... אני הגעתי איתו ביחד... והוא ידע שאנחנו מוכרים ליהודי חשיש... בשיר יצא מהאוטו, ניגש ליהודי נתן לו את החשיש, לקח את הכסף ולא חזר לאוטו שלי, הוא ברח בריצה ואמר יש בלשים והשאיר אותי לבד באותו.

ש. ציינת שהייתה עסקה אחת שהיית לבד שבה נפגשת עם היהודי...

ת. לא היה אף פעם שהייתי לבד. באשיר היה איתי פעמיים.

ש. האם באשיר היה אתך בעסקאות נוספות.

ת. הוא היה איתי פעמיים בפעם שבו הגענו בפורד ופעם במיצובישי" (ש' 238-249).

בהמשך מסר באסל את פרטיו של המשיב, מה שהוביל למעצרו.

6. הסנגור תוקף, כאמור, את אמינותו של באסל בטענה שהלה ניסה להמעיט מאחריותו שלו ושעדויות אינה הולמת את זו של הסוכן, שלא הזכיר אלא את "מוחמד" כמי שעמו תיאם את העסקאות וכמי שמסר לו בהמשך את הסם. לא ניתן לקבל השגה זו.

תחילה, מקומה אינו בשלב הראיות לכאורה, בו אין בית המשפט מכריע בסוגיות של מהימנות העדים.

שנית, על פני הדברים גרסתו של באסל אמינה, וזאת לנוכח המהלך שתואר לעיל. באסל לא ניסה לטפול אשם על המשיב, אלא הכחיש תחילה את מעורבותו. בהמשך, כשהבין שיש לחוקרים ראיות נגדו הודה בחלקו-שלו וטען שהיה לבדו, היינו ניסה לגונן על המשיב. ורק כשהוצגו לו תמונות של המשיב בעסקאות חשף את מעורבותו של האחרון, שכלל לא היה מוכר לחוקרים.

עוד יוזכר שבאסל הינו קרוב משפחתו של המשיב, כאשר שניהם טוענים שאין ביניהם סכסוך כלשהו (ראו הודעת המשיב מיום 3.5.14, ש' 99, והודעתו מיום 4.5.14 ש' 27 "אנחנו שכנים וחברים". ראו גם ש' 143 וש' 243, ודו"ח העימות בין באסל למשיב ש' 9 וש' 18). לא הוצג מניע אחר שעשוי לגרום לבאסל לנסות ולהפליל בכזב את המשיב.

ולבסוף, באותה הודעה ממש באסל הפליל את עצמו בעבירה חמורה של סחר בסמים, דבר המגביר את אמינות אמירותיו בנוגע למשיב.

על רקע כל אלה, לא ניתן לקבל את עמדת ההגנה ולקבוע בשלב הנוכחי כי יש גרסתו של באסל אינה מהימנה על פניה, דבר הגורע מעצמת הראיות.

7. זאת ועוד, המשיב עצמו, הגם שהכחיש את החשד נגדו, אישר בחקירתו כי "היה מקרה" בו "העברתי משהו וקיבלתי כסף" לבקשתו של באסל "אבל לא זוכר אותו בדיוק" (הודעתו מיום 3.5.14, ש' 125). כאשר הוצגו לו תמונות מן העסקה בהן הוא נראה חובש כובע קסקט לבן, יושב בתוך רכבו של באסל ועומד מחוץ לו, אישר כי ברשותו כובע כזה (הודעה מיום 4.5.14, ש' 9). למרות שתחילה ניסה להכחיש כי הוא נראה בתמונות (ש' 181) הודה בהמשך כי "יכול להיות שזה אני. התמונה לא ברורה בדיוק" (ש' 205). בעימות עם באסל אישר שנסע ברכבו של האחרון מסוג מיצובישי (ש' 25) וברכב פורד (ש' 40).

8. המדובר בראיות "שקיים לגביהן סיכוי סביר שהן תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות... אשר על פיהן ניתן יהא לקבוע את אשמתו של הנאשם" (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133, בעמ' 147 (15.4.96)). על השאלה, מדוע הסוכן הזכיר את "מוחמד" כמי שמסר לו את הסמים בעסקאות, להתברר בהליך העיקרי. בכלל זה תתברר האפשרות שנטענה בידי המבקשת, לפיה משום שהסוכן שוחח עם באסל בטלפון ותאם עמו את העסקאות, הוא הניח בהמשך כי מי שמסר לו את הסמים הוא אותו אדם ולא ידע שמדובר בשני שותפים. בשלב הנוכחי ולנוכח האפשרות האמורה שהינה מתקבלת על הדעת, אין באלמנט זה להציג פער של ממש בין הגרסאות ולגרוע מעצמת הראיות. גם זיהוי המוטעה של חסן אבולהווא אינו עושה כן, משאין מחלוקת כי חסן אינו קשור לעסקאות ומשהראיות כנגד המשיב אינן מתבססות על זיהוי ויזואלי בידי הסוכן.

9. אני קובע, לכן, כי קיימות ראיות לכאורה לעבירות המיוחסות למשיב.

עילת מעצר ובחינתה של חלופה

10. לאחר שקילה, אני סבור כי בטרם הכרעה יש מקום להפנות את המשיב לשירות המבחן, לעריכת תסקיר.

11. אני מדגיש בפני המשיב, כי אין בהחלטה זו משום רמז או אמירה, לפיה ניתן לשחרר ממעצר, או כי בהינתן המלצה

של שירות המבחן הוא ישוחרר. נקודת המוצא אינה כזו, לנוכח קיומה של עילת מעצר סטטוטורית ולנוכח ההנחיה שעוצבה בפסיקה ואשר עמדה על הקושי לתת במי שנאשם בעבירות של סחר בסמים את האמון הדרוש לשחרורו, ועל המסוכנות הגבוהה הנשקפת, ככלל, מנאשם שכזה שעלול להמשיך ולסחור מחלופת המעצר. ראו למשל בש"פ 3856/03 מחמוד נ' מדינת ישראל (5.5.03); בש"פ 3899/95 מדינת ישראל נ' ג'מאל (3.7.95); בש"פ 6461/03 אבו דגש נ' מדינת ישראל (31.7.03).

12. במקרה דנן מדובר בריבוי עסקאות ובכמויות משמעותיות של סם, דבר המדגיש את הקושי. ועם זאת, נוכח העדר הרשעות קודמות ובשים לב לכך שבאסל הוא אשר עמד בקשר עם הסוכן ותיאם עמו את העסקאות סבורני, כי בטרם הכרעה יש מקום לקבל תמונה מלאה יותר אודות המשיב, מסוכנותו והתאמתו לחלופה, אם בכלל. למטרה זו אני מורה על עריכת תסקיר.

13. המשך הדיון יערך ביום 29/5/14 בשעה 8:30. המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן בצירוף כתב האישום. שירות המבחן יגיש תסקירו עד למועד הדיון.

14. המשיב יותר במעצר ויובא בידי שב"ס.

15. יוזמן מתורגמן לערבית.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ד, 15 מאי 2014, בנוכחות הצדדים.